

ÍGY LÁTTUK MI, RENDEZŐK AZ 58. VILLAMOSENERGIA-IPARI ORSZÁGOS TERMÉSZETBARÁT TALÁLKOZÓT

Előzmények, elvárások

Milyen legyen egy iparági természetbarát találkozó? Először is vegyünk egy szép magyar várost, látnivalókkal, turistacsalogató természeti környezettel; a versenyekben legyen furfang, kellő nehézség, kihívás, megmérettetés; a versenyek között pedig teljen az idő barátok közt tartalmasan, vidáman. A találkozó résztvevőjeként ezt várjuk mi, rutinos résztvevők minden évben június végéhez közeledve.

Résztvevő elvárásainkból tudtunk építkezni a 2008. évi Villamosenergia-ipari Országos Természetbarát Találkozó szervezési-rendezési folyamatának kezdetén, 2007. nyarán.

Adott volt a VOTT szelleme, a versenyek típusai, gyorsan világossá váltak a lehetséges helyszínek: Paks, Szekszárd és Bábaapáti. A szervezést elkezdve gyorsan letisztult, mit szeretnénk, mit nem akarunk elérni, megvalósítani. A többnapos rendezvényt semmiképpen sem szerettünk volna „puccos”, „kánaános”jelzőkkel felruházni. Igaz, a sátras elképzelés szinte a gondolat szintjén elvetődött, de mindenképpen egy természetbarát-turista szintet tűztünk ki célul, ami nem a minőség hiányát jelenti, hanem a hasznos szabadidő-eltöltés egyik alternatívája a mi szótárunkban, adott esetben: kényelmes kollégiumi szállás, turistabál, sok lehetőség az együttlétre, egymáshoz közeli helyszínek. A versenyek alapjául szolgáló „irodalom” tekintetében örömmel láttuk, hogy se jó úti könyv Szekszárdról, se friss tájfutó térkép a környékről nincs, vagyis új könyvet, térképet adhatunk ki. Lelkesedésünk persze nem a könyv- és térképkiadás várható és valóban bekövetkező nehézségeinek szólt, hanem az erőfeszítések eredményeként majdan előálló, rendezői szájjáznak megfelelő végtermékeknek. Megálmodtuk, hogy a műsorokra a helyi tehetségeket fogjuk meghívni. Általánosságban pedig elhatároztuk, hogy szükség van egy néhányfős csapatra, feladatok és felelőségek leosztására. Hirtelen versenyfelelőse akadt a három fő versenynek: a 91-es VOTT-rendezésben is jeleskedő Kókai Peti tájfutáson és veterán versenyen törte a fejét, éspedig a terepversenytől szándékosan eltérő pályán, a Szekszárdi-dombság egy közeli szép erdőjében. A városismereti verseny kitalálását ki más vállalta volna, mint Weisz Pali. Készített is igencsak szépülő, látnivalókba gazdag Szekszárdon elsöre egy erős-húzó pályát, amit a rendezésben Kókai Petihez hasonlóan „veterán” Gyarmathy Kati tapasztalata tökéletesített, hogy a verseny a mottójához hű maradjon: „Ha végigmész a menetutasítással a városon, megismered azt, ha minden kérdésre (időben) válaszolsz, akkor megnyered a versenyt!”. A terepverseny Jakab Albi „munkája”. Valódi kihívás olyan középszintű pályát készíteni, ami érdekes a kezdőknek, évente csak egyszer versenyzőknek is, de ugyanakkor eldönti a versenyt a „profik”, év közben rendszeresen túraversenyzők között.

A Találkozó

Döcögősnak tűnő kezdés után friss ugrás, nemdebár? A rendezők megkímélik az olvasót a többhónapos előkészületek részletes taglalásától. A lényeg a nagyrendezvény, az 58. Villamosenergia-ipari Országos Természetbarát Találkozó megvalósulása.

Szerényen és realistán előre bocsátjuk: szerintünk a Találkozó jól sikerült. Pedig mi, rendezők nem vehettünk részt valamennyi rendezvény-elemen, 50-en együtt pedig nagyon ritkán, hiszen folyamatosan számos helyszín várt feladatokkal.

Pénteken délelőtt, délután három fő téma volt. A megérkezéssel szinte egyidejűleg atomerómű-látogatások zajlottak Pakson. Az erómű látogatásokkal foglalkozó munkatársai az előzetes keretszámot messze meghaladó igényt kielégítve öt csoportban mintegy 200 kíváncsi felnőttet fogadtak a különleges „áramgyárban”. Mások, úgy 80-an a tájfutást és a veterán versenyt választották a Gurivoca-völgyben. A szokásoknak megfelelően a pénteki vacsora után, az egyébként összeterehetetlennek tűnő 450-fős résztvevői kör a megnyitóra gyülekezett a néhány éve felújított szekszárdi művelődési házban. A paksi Tűzvirág Együttes tekintetében előre sejtettük, hogy a fergeteges jelzőt fogjuk használni. A 50 táncos fergeteges, pörgős és mulatságos műsort adott a sokórás Tűzvirág-repertoárból. Az ír step-tánc mellett emlékezetes maradt a vicces „Hódítás” és a szédítően színes „Dervis” tánc. Pedig az emlékek kiszorításáról egy találkozón folyamatosan újabb programok gondoskodnak.

Szombaton reggeltől kora délutánig a városban egyen pólóban bóklászó versenyzők tették kíváncsivá a szekszárdiakat. Biztos forrásból tudjuk, hogy a városismereti verseny útvonalán felkeresett látnivalók némelyikét, a dr. Töttös Gábor által a Mesélő útikönyvben leírt egyes információkat nem minden szekszárdi ismeri. A csapatok megfordultak a „kötelező” múzeumokban, a Wosinsky Mór Múzeum kiállításain, számot adtak tudásukról a szekszárdi híres emberekről, a történelemtől, a Sárközről, az atomeróműről, valamint álló- és megfigyelőképességükről.

Közben hajnaltól a terepi verseny zajlott Bátaapáti mellett, a Geresdi-dombság dimbesdombos lankáin. A terep tagoltsága nem csak a versenyzőket, hanem az előkészületek során a pálya kitalálóját is megizzasztotta: alapos átgondolásának eredményeként sikerült háromszor egyórányi szakaszra bontani a „megszelídített” szintemelkedésű, 7 km-es pályát. Ahogyan ilyenkor rendezői lélekben szokás, nagy izgalom kísérte végig a versenyt, nem lesz-e holtverseny. S bár reálisan várható volt, hogy az érdekes feladatok (szerkesztés, irányfésű, távolságmérés, oldalmetszés, szintvonalkövetés) „megszórják” majd a csapatokat, az első helyek pontszámai szorosan követték egymást. A másik nagy aggodásra okot adó „tervezhetetlen” tényező, az időjárás pedig kegyes volt szombaton, ez erdő szép volt ebben a kellemes napsütésben.

Szombaton kora délután néhány korán beérkező versenyzőnek, de leginkább a meghívott veteránoknak volt szabad idejük a bátaapáti hulladéktároló megtekintésére. S bár a veteránok egy kisebb félreértés következtében majdnem gyalogosan jöttek vissza Szekszárdra, végül ők is időben megérkeztek az esti turistabálba. Itt kiderült, hogy a VOTT-résztvevő a bordalokkal szemben a szekszárdi borokat részesítik előnyben. A pécsi Vivat Bacchus énekegyüttes humoros bordalai és vacsora után a szekszárdi Szekszárd Junior Stars Big Band szórakoztatott. Őket később a táncolás érdekében a siófoki Hawaii együttes váltotta.

Eredmények

Hagyományosan a végeredmények nem maradnak titokban a vasárnapi eredményhirdetésig. Jövőre mi sem értjük majd mit lehet „molyolni” az eredményekkel éjfélig, de 2008. július 5-én még tudtuk. És szerencsére nem aludtunk el az oklevél-nyomtatás közben sem, így nem volt fennakadás a vasárnapi eredményhirdetésen, mely egyben a találkozó záróeseménye is.

Az 58. Villamosenergia-ipari Országos Természetbarát Találkozó végeredményét részletesen érdemes a rendező Demeter Egyesület honlapján (www.dmtr.hu) böngészni, a legeslegelső helyezések a következők: Tájéfutásban a Bakonyi Erőmű versenyzői taroltak. A veterán versenyt Csihi János (Démász) nyerte. A városismereti verseny első helyezettje a „MVM-Mavir 4” csapat, Bugovics Norbert és Kovács György. A terepverseny győztese az „Erőterv” csapat, Mórocz Imre, Kovács Sándor, Volf István és Andó József. Az összesített verseny első helyeit családi kategóriában az ELMŰ-ÉMÁSZ „Salgótarján A csapata”, a senior kategóriában az E.ON Tiszántúli Áramszolgáltató ZRt. „Nyíregyházi régió” csapata, női kategóriában a „Mátra Női” csapat szerezte meg. 2008-ban az összesített verseny fődíját, a Reaktor makettét a Démász Zrt. „Baja I” csapata (Czikk József, Franczva László, Gelányiné Marosvásárhelyi Adrienn, Gelányi Zoltán, Hermann Gábor, Szkalisity József) vihette haza egy évre.

- az 58. VOTT rendezői -

